

Publicerad 2016-12-04 15:01 av SmileOrCry

Allt jag vllle säga.

(nästan) Allt jag ville säga.

Jag tänker på det ohållbara samhället.

Enkelt sagt. Vi förstör vår jord, vi människor förstör varandra.

Vi människor tittar på medan jorden går under.

Vissa väntar på jordens undergång.

Rättare sagt, vi är jordens undergång.

Obalans, en sådan orättvisa.

Vi som lever i Sverige har det för bra.

Medan många andra länder har det förjävligt.

Vi vägrar att dela med oss av kakan fullt.

Sverige är ändå ett land som försöker.

Men alla måste vara med på tåget om en ändring ska ske.

Människor kan inte komma överens.

Vi kan inte acceptera andras livsstil.

Bara sitt eget sätt att leva som är ok.

Vi är trångsynta med oförståelse för andra.

Vi har jätte svårt att urskilja.

Vi dömer andra efter utseende, utan att ens känna dessa människor.

Antigen för mycket av ''gott'' eller ''ont.''

Fullständig balans finns inte i människors själviska livsstil.

Media styr och ställer.

Dem tänker åt oss.

Dem påverkar oss så mycket, utan att vi ens själva vet om det.

Dem ljuger för oss.

Religion är på gott och ont.

Inom en religion dras människor närmare varandra.

Men mellan olika religioner, så startas det krig.

Dem kan inte acceptera varandras religion. (Jag har rätt, du har fel!)

Dessutom i dem flesta religioner, så utnyttjas det av dem högre uppsatta gentemot de ''lägre stående.''

Stolthet, förakt, girighet och makt styr och ställer.

(såklart är det inte så det fungerar inom alla religioner.)

I stort sätt samma sak i politikens värld.

Dem står och antyder på en hållbar lösning.

Men allt dem klarar av är tillfälliga lösningar som i slutändan kan bli ett större problem än innan den ''hållbara lösningen'' sättes in.

Det har gått för långt.

Alla som tänker själv, ser förbi lögnerna som utlovas.

Politik är en tillfällig lösning. Det håller inte i längden.

Vi människor hittar alltid ett sätt som drar oss ifrån varandra istället för närmre varandra.

Varför kommer vi inte överens? Vad står egentligen på?

Man känner sig maktlös. Mer och mer för varje dag som går.

Vi måste lära oss att komma överens, acceptera och kunna förlåta varandra.

Men vi vill alltid ha en syndabock, så att själv kan må ''bättre''.

Tyvärr är det så.

Ekonomi är också en tillfällig lösning, som med mycket annat.

Om ekonomi kraschar, så kraschar vi troligtvis ganska rejält.

Banker lånar ut med ränta. Sms lån är ju pålitligt!

Det är alltså meningen att vi ska betala tillbaka mer än vi fick som lån.

Kommer alla pengar att vara bankens framöver?

Låter det hållbart?

Om alla lånar pengar.

Och alla ska betala tillbaka mer än vad dem lånat.

Kommer det finnas värde i pengarna till slut?

Vad ska man göra då?

Ska vi få tillbaka mer pengar när vi lånar?

Nä, det låter orealistiskt. Då skulle alla låna pengar.

Man skulle kunna ta bort ränta, men var är vinsten då?

Det är ju bara det som betyder någonting.

Jag känner en sådan maktlöshet.

Orolig för framtiden.

Tänk dig att alla människor på jorden levde i harmoni.

Alla förenas över hela jorden.

Det går inte.

Vi vill dessutom inte, för dem flesta försöker inte ens.

Vi vägrar öppna vårt sinne. Vi vägrar lyssna.

Vi låter andra tänka åt oss. Vi blir matad med ny teknik året ut, som för övrigt verkar göra mer skada än nytta. Vi blir sönderstressade. Vi blir utanför ifall vi inte har nyaste telefonen. Nej, men lite så fungerar det.

Vi är rädd för att vara annorlunda.

Klart man kan bli rädd av detta samhälle.
Innan man ens sagt hej vet dem redan vem man är.
Vem är jag då?
Hur kan dem veta när jag knappt själv vet.

Jag har tappat fotfästningen.
Jag kan inte ens ändra ett dunst på denna värld.
Jag har blivit som alla andra.
En tung förlust.
Jag är ID-lös.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren SmileOrCry med Poeter.se id #49998 innehar upphovsrätten